

Knjiga proroka Danijela – sto pedeset i šesta

Otkrivanje Danielova posljednjeg viđenja: milleritska perspektiva na proročke istine za današnje vrijeme

Jeff Pippenger

2024-03-24

Počnemo razmatranje Danielova posljednjeg viđenja primjenjujući načelo predstavljeno Alfom i Omegom, koje utvrđuje da On uvijek poistovjećuje svršetak s početkom. Stoga bi Beltešasar, koji je Daniel u samom prvom retku Danielova posljednjeg viđenja, također bio predstavljen u završnom dijelu toga istog viđenja. Ustanovili smo da Beltešasar predstavlja Božji saveznički narod posljednjih dana, koji razumije „chazon“, viđenje proročke povijesti, kako je predstavljeno riječju „thing“ u prvom retku. To viđenje proročke povijesti jesu „sedam vremena“ iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, što odgovara dvjema tisućama petsto i dvadeset godina. Beltešasar također razumije „vision“ u prvom retku, što je viđenje „march“ od dvije tisuće i tristo godina, koje predstavlja iznenadnu Kristovu pojavu.

U dvanaestom poglavlju Daniel predstavlja pokret prvoga anđela, a također i pokret trećega anđela, jer oba pokreta ispunjavaju prispodobu o deset djevice. U dvanaestom poglavlju nalazi se najmanje pet istina koje su bile dio mileritskoga pokreta, a koje predstavljaju istine što ih pokret trećega anđela također mora iskusiti i razumjeti. Oba pokreta ispunjavaju prispodobu o deset djevice, a od mudrih djevice obaju pokreta zahtijeva se da razumiju tu proročku činjenicu. Oba pokreta moraju razumjeti prvu proročku istinu koju je Miller bio naveden prepoznati, kako je predstavljena „sedmerim vremenima“ iz Levitskoga zakonika dvadeset i šest. Ostala tri usporedna iskustva i razumijevanja nalaze se u posljednjih nekoliko redaka poglavlja.

I od vremena kad bude ukinuta svagdanja žrtva i postavljena gnusoba pustoši, proći će tisuću dvjesto i devedeset dana. Blažen je onaj koji čeka i dočeka tisuću tristo i trideset i pet dana. A ti idi svojim putem do svršetka; jer ćeš počinuti i stajat ćeš u svojoj baštini na svršetku dana. Daniel 12,11–13.

Ostatak Božjega naroda u Knjizi Otkrivenja posjeduje tri glavna proročka obilježja. Drže Božje zapovijedi, imaju vjeru Isusovu i drže se Duha proroštva.

I reče mi: Piši: Blago onima koji su pozvani na svadbenu gozbu Jaganjčevu. I reče mi: Ovo su istinite riječi Božje. I padoh pred njegove noge da mu se poklonim. A on mi reče: Gledaj, nemoj toga činiti! Ja sam tvoj suslugu i tvoje braće koja imaju svjedočanstvo Isusovo. Bogu se klanjaj, jer svjedočanstvo Isusovo duh je proroštva. Otkrivenje 19:9, 10.

Mileriti su ispravno razumjeli da „svagdašnja žrtva“ u knjizi proroka Danijela predstavlja poganstvo te da je „vrijeme kad bude ukinuta svagdašnja žrtva“ bila godina 508. Odbaciti tu istinu znači odbaciti autoritet „svjedočanstva Isusova“, koje „je duh proroštva“, jer Duh proroštva jasno potvrđuje da su Mileriti bili u pravu u svojem razumijevanju „svagdašnje žrtve“.

„Tada sam u vezi sa ‘Svakidašnjom’ vidjela da je riječ ‘žrtva’ dodana ljudskom mudrošću i da ne pripada tekstu; te da je Gospod dao ispravno razumijevanje toga onima koji su objavili vijest o času suda. Kada je postojalo jedinstvo, prije 1844., gotovo su svi bili sjedinjeni u ispravnom razumijevanju ‘Svakidašnje’; ali od 1844., u pomutnji, prihvaćena su druga gledišta, te su uslijedili tama i pomutnja.” Review and Herald, 1. studenoga 1850.

Mileriti su razumjeli da je otpor poganstva protiv uzdizanja papinstva na vlast 538. godine bio uklonjen godine 508. Mileriti su bili u pravu, ali je njihovo razumijevanje bilo ograničeno. Božji narod posljednjih dana, koji je u prvom retku predstavljen Beltešasarom, vidjet će da razdoblje od 508. do 538. godine predstavlja proročko razdoblje koje je bilo predloženo tridesetogodišnjom pripremom u Kristovoj povijesti, a koja je prethodila Njegovu osnaženju pri krštenju. Oni će vidjeti da to proročko razdoblje također predstavlja proročko razdoblje od 1776. do 1798. godine, te da sva ta tri razdoblja predstavljaju vrijeme pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće, koje je započelo 11. rujna 2001. i završava uskoro dolazećim zakonom o nedjelji.

U dvanaestom poglavlju Daniel predstavlja milerite i pet važnih istina i iskustava koja se trebaju ponoviti u onima koje predstavlja Baltazar. Treća istina i iskustvo milerita jest „ispravno gledište o ‘svagdašnjoj,’ ... koje je Gospod dao ... onima koji su objavljivali vijest o času suda.” Odbaciti tu istinu znači odbaciti spise Ellen White, koji su Duh proroštva. Četvrta istina i iskustvo milerita, i vjesnika trećega anđela, jest proročanstvo o tisuću tristo trideset i pet godina, koje je počelo one godine kada je „svagdašnja” bila uklonjena, godine 508.

Počevši od 508., tisuću tristo trideset i pet godina dovodi vas do 1843., ali ne naprosto do 1843., jer proročanstvo zapravo točno određuje sam posljednji dan 1843., jer kaže: „Blago onomu koji čeka i dosegne tisuću tristo trideset i pet dana.” Hebrejska riječ prevedena kao „dosegne” jest „naga”, a znači „dotaknuti” ili „staviti ruke na”. Stoga proročanstvo znači: „blago onomu koji čeka i” dotakne ili stavi ruke na 1843.

Blagoslov čekanja u mileritskoj povijesti bio je namijenjen onim mudrim djevicama koje su doživjele prvo razočaranje, ali su čekale viđenje koje je kasnilo. Dok su mileriti čekali na „viđenje koje je kasnilo” u ispunjenju prispodobе o deset djevica i drugoga poglavlja Habakuka, bili su blagoslovljeni. U tom vremenu odgađanja tada su uvidjeli da ispunjavaju prispodobu i da će na kraju viđenje „progovoriti”. Njihovo vrijeme odgađanja i njihovo razočaranje temeljilo se na pogrešnom poistovjećanju da će dvije tisuće i tristo godina završiti 1843., ali je viđenje zapravo bilo za 1844. Njihovo razočaranje temeljilo se na njihovom iskustvu koje je nastalo kada je godina 1843. završila bez Kristova povratka. Njihovo razočaranje i blagoslov izrečen nad onima koji su nakon toga odlučili čekati, sve se temeljilo na samome posljednjem danu godine 1843., koji „dotiče” ili „dolazi do” 1844.

Iskustvo prvoga razočaranja, kao ispunjenje prispodobе o deset djevica, razumije se i ponavlja u onima koje predstavlja Beltešazar. Peta istina i iskustvo koje će prepoznati oni koje predstavlja Beltešazar jest da će na „svršetku dana” Daniel „ustati u svojoj baštini”.

„Daniel stoji na svojem mjestu otkako je pečat uklonjen i svjetlo istine obasjava njegova viđenja. On stoji na svojem mjestu, noseći svjedočanstvo koje je trebalo biti shvaćeno na

svršetku dana.“ Sermons and Talks, svezak 1, 225, 226.

Mileriti su iskusili proces očišćenja ostvaren porastom znanja koji je proizašao iz knjige proroka Daniela kada je bila opečaćena 1798. godine. Oni koje predstavlja Beltešasar iskusit će proces očišćenja ostvaren porastom znanja koji je proizašao iz knjige proroka Daniela kada je bila opečaćena 1989. godine. Oni će također razumjeti da knjiga proroka Daniela ima posebnu svrhu u pečačenju sto četrdeset i četiri tisuće.

„Kad Bog nekom čovjeku povjeri posebno djelo, on treba stajati na svojem dijelu i mjestu kao što je stajao Daniel, spreman odgovoriti na Božji poziv, spreman ispuniti Njegovu namjeru.” Manuscript Releases, sv. 6, 108.

Kao bivši Laodicejci, oni koje predstavlja Beltešasar prepoznat će da se posljednji preporod ostvaruje kroz knjige Daniela i Otkrivenja, koje su ista knjiga.

„Kada se knjige Daniela i Otkrivenja budu bolje razumjele, vjernici će imati posve drukčije vjersko iskustvo... Jedno će se zasigurno razumjeti iz proučavanja Otkrivenja — da je veza između Boga i Njegova naroda bliska i određena.” The Faith I Live By, 345.

Kao bivši Laodicejci, prepoznat će svoje laodicejsko stanje i prepoznati da su duhovno mrtvi poput doline suhih kostiju, te će kao odgovor na otvoreno svjedočanstvo o svojem mrtvom i izgubljenom stanju prepoznati svoju potrebu da budu živi kao prvi prioritet.

„Oživljavanje istinske pobožnosti među nama najveća je i najhitnija od svih naših potreba. Tražiti to trebalo bi biti naše prvo djelo.” Selected Messages, knjiga 1, 121.

Biblijsko obećanje glasi da će tko traži, naći, a Duh Sveti će ga tada povesti da razumije kako upravo knjige Daniela i Otkrivenja donose nužan preporod.

„Kad mi kao narod budemo razumjeli što nam ova knjiga znači, među nama će se vidjeti veliko probuđenje.” Testimonies to Ministers, 113.

Završetak Danielova posljednjeg viđenja, kako je prikazan u dvanaestom poglavlju, prepoznaje iskustvo koje oblikuje Božji narod Saveza posljednjih dana, prikazan Beltešasarom, u prvom retku posljednjega viđenja. Ondje Daniel, predstavljen kao Beltešasar, razumije i unutarnje viđenje o dvije tisuće i tri stotine godina i vanjsko viđenje o dvije tisuće i petsto i dvadeset godina. On razumije „stvar“ i „viđenje“. On razumije viđenje chazon i viđenje mareh. On razumije gaženje Svetišta i vojske te obnovu Svetišta i vojske. On razumije oba viđenja rijeka Ulaj i Hidekel.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„Potrebno je mnogo pomnije proučavanje riječi Božje; osobito Danielu i Otkrivenju valja posvetiti pozornost kao nikada prije u povijesti našega djela. Možda ćemo u nekim crtama imati manje za reći u vezi s rimskom vlašću i papinstvom; ali trebamo skrenuti pozornost na ono što su proroci i apostoli napisali pod nadahnućem Svetoga Duha Božjega. Sveti Duh tako je oblikovao okolnosti, i u davanju proročanstva i u prikazanim događajima, da pouči kako ljudski činbenik treba ostati izvan vidokruga, skriven u Kristu, a da Gospodin Bog nebeski i Njegov zakon trebaju biti uzvišeni. Čitajte knjigu proroka Daniela. Dozovite, točku po točku,

povijest kraljevstava koja su ondje prikazana. Promatrajte državnike, vijeća, silne vojske, i gledajte kako je Bog djelovao da ponizi oholost ljudi i ljudsku slavu položi u prah....“

„Svjetlo koje je Daniel primio od Boga dano je osobito za ove posljednje dane. Viđenja koja je vidio na obalama Ulaija i Hidekela, velikih rijeka Šinara, sada su u procesu ispunjenja, i svi prореčeni događaji uskoro će se zbiti.

„Razmotrite okolnosti židovskog naroda u vrijeme kada su dana Danielova proročanstva.

„Posvetimo više vremena proučavanju Biblije. Ne razumijemo Riječ onako kako bismo trebali. Knjiga Otkrivenja otvara se nalogom upućenim nama da razumijemo pouku koju sadrži.

‘Blagoslovljen je onaj koji čita i oni koji slušaju riječi ovoga proroštva’, objavljuje Bog, ‘i drže ono što je u njemu napisano, jer je vrijeme blizu.’ Kad mi kao narod budemo razumjeli što ova knjiga znači za nas, među nama će se vidjeti veliko probuđenje. Ne razumijemo u potpunosti pouke koje ona daje, unatoč nalogu koji nam je dan da je istražujemo i proučavamo.”

„U prošlosti su učitelji proglašavali Daniela i Otkrivenje zapečaćenim knjigama, i narod se od njih odvrćao. Zastor, čija je prividna tajnovitost mnoge priječila da ga podignu, sam je Bog svojom rukom uklonio s tih dijelova svoje Riječi. Sam naziv ‘Otkrivenje’ protuslovi tvrdnji da je to zapečaćena knjiga. ‘Otkrivenje’ znači da je nešto važno objavljeno. Istine ove knjige upućene su onima koji žive u ovim posljednjim danima. Stojimo s uklonjenim zastorom na svetom mjestu svetih stvari. Ne trebamo stajati izvan njega. Trebamo ući, ne s nemarnim, nepoštovanim mislima, ne užurbanim koracima, nego s poštovanjem i bogobojažnošću. Približavamo se vremenu kada se proročanstva knjige Otkrivenja trebaju ispuniti....“

„Imamo zapovijedi Božje i svjedočanstvo Isusa Krista, koje je duh proroštva. U Božjoj Riječi nalaze se neprocjenjivi dragulji. Oni koji istražuju tu Riječ trebaju održavati um bistrim. Nikada ne bi smjeli popuštati izopačenom apetitu u jelu ili piću.”

„Ako to budu činili, mozak će biti zbunjen; neće moći podnijeti napor dubokoga istraživanja kako bi otkrili značenje onih stvari koje se odnose na završne prizore povijesti ove zemlje.”

„Kada se knjige Daniela i Otkrivenja budu bolje razumjele, vjernici će imati posve drukčije religijsko iskustvo. Bit će im dani takvi uvidi u otvorena vrata neba da će srce i um biti duboko dojmljeni karakterom koji svi moraju razviti kako bi ostvarili blaženstvo koje treba biti nagrada onima čista srca.”

„Gospodin će blagosloviti sve koji ponizno i krotko budu nastojali razumjeti ono što je objavljeno u Otkrivenju. Ova knjiga sadrži toliko toga što je bremenito besmrtnošću i puno slave da svi koji je čitaju i revno istražuju primaju blagoslov onima ‘koji slušaju riječi ovoga proroštva i drže ono što je u njemu napisano.’”

„Jedno će se zasigurno razumjeti iz proučavanja Otkrivenja — da je veza između Boga i Njegova naroda bliska i nedvojben.”

„Vidi se divna povezanost između svemira neba i ovoga svijeta. Ono što je bilo otkriveno Danielu poslije je bilo dopunjeno otkrivenjem danim Ivanu na otoku Patmosu. Ove dvije knjige valja pomno proučavati. Dvaput je Daniel pitao: Dokle će biti do svršetka vremena?“

„I čuh, ali ne razumjeh; tada rekoh: Gospodaru moj, kakav će biti svršetak toga? A on reče: Idi svojim putem, Daniele, jer su ove riječi zatvorene i zapečaćene do vremena svršetka. Mnogi će se očistiti, ubijeliti i biti okušani; a bezbožnici će činiti bezbožno, i nijedan od bezbožnika neće razumjeti; ali mudri će razumjeti. I od vremena kad bude ukinuta svagdanja žrtva i postavljena grozota pustoši, bit će tisuću dvjesto i devedeset dana. Blažen onaj koji ustraje i dočeka tisuću tristo i trideset i pet dana. A ti idi svojim putem do svršetka; jer ćeš počinuti i ustati u svojoj baštini na svršetku dana.”

„Lav iz plemena Judina bio je taj koji je otvorio knjigu i dao Ivanu otkrivenje o onome što će biti u ovim posljednjim danima.

„Daniel je stajao na svojem mjestu da nosi svoje svjedočanstvo koje je bilo zapečaćeno do vremena svršetka, kada je poruka prvoga anđela trebala biti objavljena našem svijetu. Ova su pitanja od beskrajne važnosti u ovim posljednjim danima; ali dok će se ‘mnogi očistiti, i ubijeliti, i biti okušani’, ‘bezbožnici će bezbožno činiti: i nijedan od bezbožnika neće razumjeti.’ Kako je to istinito! Grijeh je prijestup Zakona Božjega; i oni koji neće prihvatiti svjetlo u pogledu Zakona Božjega neće razumjeti objavu poruka prvoga, drugoga i trećega anđela. Knjiga proroka Daniela otpečaćena je u Otkrivenju danom Ivanu te nas vodi naprijed do posljednjih prizora povijesti ove zemlje.

„Hoće li naša braća imati na umu da živimo usred pogibli posljednjih dana? Čitajte Otkrivenje u vezi s Danielom. Poučavajte o tome.” Testimonies to Ministers, 112–115.